

STORTINGET

Innst. 143 S

(2017–2018)

Innstilling til Stortinget
fra justiskomiteen

Dokument 8:10 S (2017–2018)

Innstilling fra justiskomiteen om Representantforslag fra stortingsrepresentantene Jenny Klinge, Emilie Enger Mehl, Sigbjørn Gjelsvik og Marit Arnstad om styrking av det lokale politiet

---

Til Stortinget

Bakgrunn

Stortingsrepresentantene Jenny Klinge, Emilie Enger Mehl, Sigbjørn Gjelsvik og Marit Arnstad fremmet 10. oktober 2017 følgende forslag:

- «1. Stortinget ber regjeringen sørge for en reell styrking av de lensmannskontorene som står igjen etter gjennomføringen av politireformen.
2. Stortinget ber regjeringen sikre at Stortingets føringer følges opp, og sikre at politiets tjenestesteder er tilstrekkelig bemannet til å kunne være aktivt til stede der folk er.
3. Stortinget ber regjeringen sørge for at hvert lensmannskontor skal ha en stedlig lensmann og tilstrekkelig bemanning til å løse oppgavene sine.»

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Jan Bøhler, lederen Lene Vågslid og Maria Aasen-Svensrud fra Høyre, Guro Angell Gimse, Sigurd Hille og Frida Melvær, fra Fremskrittspartiet, Liv Gustavsén og Solveig Horne, fra Senterpartiet, Geir Inge Lien og Emilie Enger Mehl,

og fra Sosialistisk Venstreparti, Petter Eide, viser til Dokument 8:10 (2017–2018) – Representantforslag fra stortingsrepresentantene Jenny Klinge, Emilie Enger Mehl, Sigbjørn Gjelsvik og Marit Arnstad om styrking av det lokale politiet.

Komiteen viser til at bakgrunnen for forslaget er at Senterpartiet fremmet et lignende forslag i vårsesjonen 2017, der det ikke ble oppnådd flertall på grunn av Høyre, Fremskrittspartiet og Venstre. Siden disse tre partiene i denne sesjonen ikke har flertall, fremmes forslaget på nytt.

Komiteen viser til forslagene slik de er gjengitt i sammendraget.

Komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet viser til at nærpolitireformen er et resultat av et bredt forlik i Stortinget fra juni 2015. Reformen er historisk både i sitt omfang og innhold. Samtidig er det lagt ned et omfattende arbeid for en best mulig endringsprosess i politiet frem mot 2020. Disse medlemmer har ved flere anledninger påpekt at arbeidet med implementering av en så omfattende reform vil ta tid, samtidig som det er en fornuftig øvelse å avvente resultatene til reformen er ferdig implementert og endringene har fått satt seg.

Disse medlemmer registrerer at både Senterpartiet og Arbeiderpartiet siden reformens første implementeringsfase har fremmet forslag og sådd tvil og usikkerhet rundt et omfattende og krevende arbeid politiet står midt oppe i. Disse medlemmer mener det er lite konstruktivt, all den tid det jobbes hardt med å innføre reformen. Tidligere fremsatte forslag, jf. eksempelvis Dokument 8:35 S (2016–2017) om kvalitet og innhold ved lensmannskontorene fra Senterpartiet, er forslag som kommer midt i en pågående arbeidsprosess

som et element for å skape usikkerhet. Disse medlemmer mener dette forslaget i likhet med foreliggende forslag inneholder målsettinger som alle ønsker for norsk politi, og at innholdet i forslagene på mange måter er selvsagt og kan finnes igjen i forliket om nærpolitireformen fra 2015.

Disse medlemmer mener forslag 1 og 2 i representantforslaget i stor grad slår inn åpne dører. Sammenslåing av lensmannskontorer vil normalt føre til at de gjenværende kontorene styrkes både kompetansemessig og på bemanningssiden. Formålet med nærpolitireformen er blant annet å styrke gjenværende lensmannskontorer, organisere politiet hensiktsmessig og tilpasset dagens kriminalitetsbilde samt styrke kompetansemiljøene ved hvert kontor. I tillegg styrkes kontorene gjennom økte bevilgninger i form av frie midler til politidistriktene, og gjennom regjeringens mål om 2 politifolk per 1 000 innbyggere vil bemanningen også øke fremover.

Til forslagsstillernes første forslag har disse medlemmer følgende merknader:

Disse medlemmer viser til regjeringen Solbergs satsning på politiet. Det er grunn til å minne om at det er etablert over 2 100 flere nye årsverk i politi- og lensmannsetaten, og at det i fjorårets budsjett ble bevilget 300 mill. kroner i frie midler til politidistriktene. Denne bevilgningen ble videreført også i år, i tillegg til 100 mill. kroner ekstra. Dette er ressurser som fordeles på våre 12 politidistrikt og som politimesteren fordeler ut fra lokale behov innenfor de rammer og krav som følger fra sentralt hold. Disse ekstrabevilgningene vil kunne benyttes til reelt å styrke lensmannskontorene som står igjen etter gjennomføringen av politireformen, både med nye kollegaer og nytt utstyr.

Disse medlemmer vil også minne om at et viktig hensyn bak å legge ned 125 lensmannskontorer nettopp har vært å styrke de gjenværende. Dette er noe som i praksis kommer naturlig når man kraftsamler og skaper et etterforskningsmiljø på ett og samme sted fremfor å la polititjenestemenn- og kvinner arbeide alene eller med én eller to ansatte på et lite tjenestested med begrensede åpningstider. Ved ikke å binde opp politiresurser på kontorer av ulik størrelse og med ulik tilgjengelighet, får man også mer operativt politi ute i distriktet – noe som må kunne sies å være en styrking av kontorene som står igjen etter strukturendringene i reformen.

Disse medlemmer mener på denne bakgrunn at det meste ligger til rette for at forslagsstillernes forslag om en reell styrking av lensmannskontorene allerede er hensyntatt både med henblikk på budsjettbevilgninger, føringer i forliket og strukturendringenes positive konsekvenser for de gjenværende kontorene.

Til forslagsstillernes andre forslag har disse medlemmer følgende merknader:

Disse medlemmer viser til at det er en forutsetning for vårt konstitusjonelle demokrati at regjeringen følger opp Stortingets føringer, og legger derfor til grunn at Stortingets føringer følges opp av regjeringen. Disse medlemmer er videre enige med forslagsstillerne i at det er nødvendig med tilstrekkelig bemanning på politiets tjenestesteder. Disse medlemmer viser igjen til at politiet er oppbemannet med over 2 000 nye kollegaer i denne regjeringsperioden, og at det er en nedfelt målsetting (blant annet i den blå-grønne regjeringens plattform) å nå 2 politifolk per 1 000 innbyggere innen 2020. Dette tilsier økt bemanning på alle tjenestestedene.

Til forslagsstillernes tredje forslag har disse medlemmer følgende merknader:

Disse medlemmer registrerer at det igjen er snakk om bemanning og styrking av politiets tjenestesteder i likhet med de to forrige forslagene fra forslagsstillerne, og viser dermed til ovenstående merknader om dette. Hva gjelder forslaget om at det skal være en stedlig lensmann på hvert lensmannskontor, viser disse medlemmer til brev av 1. november 2017 fra justis- og beredskapsministeren til komiteen, der det vises til at organiseringen internt i et lensmanns- eller politistasjonsdistrikt er noe som forhandles og besluttet lokalt etter forutgående god dialog mellom politimesteren og arbeidstakerorganisasjonene, med involvering av berørte kommuner. Disse medlemmer er enige med departementet i at det er disse aktørene som har best kjennskap til de lokale forholdene og behovene i den forbindelse.

Disse medlemmer står fast ved at forslagsstillernes forslag 1 og 2 slår inn åpne dører og er selvsagte. Målet med nærpolitireformen i tillegg til økte bevilgninger til politiet flere år på rad samt en massiv økning av antall ansatte i politietaten, vil naturlig nok medføre en reell styrking av gjenværende lensmannskontorer samt en økt bemanning på disse.

Disse medlemmer vil knytte noen ytterligere merknader til konsekvensene knyttet til forslagsstillernes forslag nummer 3.

Disse medlemmer tolker forslaget som todelt. Det skal sørges for at hvert lensmannskontor (heretter kalt tjenestested) skal ha en stedlig lensmann, og i tillegg skal hvert tjenestested ha tilstrekkelig bemanning til å løse oppgavene sine. Disse medlemmer mener forslaget på mange måter bryter med forliket om nærpolitireformen og intensjonene her. For det første bryter forslaget med intensjonen om to nivåer. Ifølge forliket og politiloven § 16 annet ledd skal det opereres med politidistrikter og lensmanns- og politistasjonsdistrikter (samlebetegnelse på tjenesteenheter). Under disse vil tjenestestedene ligge (lensmannskontor og politistasjoner). De nye lensmanns- og politistasjonsdistriktene

vil bli ledet av henholdsvis lensmenn eller politistasjonssjefer.

Disse medlemmer viser til at det nå pågår en organisasjonsgjennomgang som vil avklare hvor mange av tjenestestedene som vil ledes av lensmenn. Det er ikke intensjonen at hvert kontor skal ha en stedlig lensmann slik forslaget lyder. Skulle forslaget bli vedtatt, må allerede iverksatte prosesser rundt implementeringen av nærpolitireformen måtte reverseres eller endres.

Disse medlemmer vil videre vise til at kjernen i politireformen er å bygge opp større fagmiljøer for å imøtekomme dagens kriminalitetsbilde. Politianalysen var klar på at vi har behov for større fagmiljøer med ulik og bred kompetanse for å kunne håndtere mer omfattende og kompleks kriminalitet slik som nettverk av overgrep mot barn på nett og annen alvorlig organisert kriminalitet. Senterpartiets forslag vil føre til at fagressursene må flyttes og fordeles på mindre kontorer for å oppnå det som omtales som «tilstrekkelig bemanning». Konsekvensen blir at man blir sittende igjen med fragmenterte fagmiljøer i politidistriktene som ikke vil kunne nyte godt av hverandres kunnskap og kompetanse. Dette vil svekke etterforskningen og det pågående etterforskningsløftet som er en sentral del av forliket om nærpolitireformen.

Disse medlemmer vil videre peke på at et vedtak som innebærer at potensielt tusener av politiressurser omfordes til små tjenestesteder, vil være i sterk kontrast til politimestrenes faglige vurdering av hvordan det operative ansvaret i politidistriktene skal håndteres, og vil innebære en alvorlig forringelse av politiets evne til å løse sitt samfunnsoppdrag. Disse medlemmer mener dette er en form for detaljstyring fra politikerhold som bør være forbeholdt politifaglige vurderinger. Disse medlemmer vil samtidig minne om at majoriteten av kriminalitet skjer der det bor flest mennesker. Tall fra Politidirektoratet viser at av alle anmeldelser i 2015 og 2016, ble mer enn 60 pst. registrert i de 27 største kommunene. 71 pst. ble registrert i de 50 største kommunene, mens kun 5 pst. ble registrert i de 200 minste kommunene.

Disse medlemmer viser videre til at det må ansettes mellom 25 og 30 polititjenestefolk på hvert enkelt tjenestested for å oppnå intensjonen med Senterpartiets forslag. For å unngå å fragmentere fagmiljøer og tvangsflytte etablerte politifolk til nye arbeidssteder må det ansettes rundt 2500 nye personer, noe som har en kostnad på ca. 2,5 mrd. kroner. Disse medlemmer vil i den forbindelse minne om § 4 i reglementet for økonomistyring i staten, som presiserer at alle offentlige virksomheter skal sikre at ressursbruken er effektiv. Disse medlemmer vil understreke at det er ansatt og skal ansettes flere politifolk, jf. regjeringens mål om 2 politifolk per 1 000 innbyggere.

Disse medlemmer vil videre vise til at dersom fagmiljøene skal deles opp og spres til hvert enkelt tjenestested, vil KRIPOS måtte bygges opp kapasitetsmessig for å kunne støtte distriktene optimalt. Dette vil gå ut over KRIPOS' kapasitet til å videreutvikle og spisse innsatsen mot den mest omfattende og kompliserte kriminaliteten. Dette vil videre innebære en sentralisering av ressursene inn til KRIPOS. Disse medlemmer vil også peke på at manglende sterke lokale fagmiljøer vil innebære en risiko for stor ulikhet i polititjenestetilbudet i hvert enkelt distrikt. En viktig intensjon med forliket om nærpolitireformen var nettopp å organisere politiet slik at tjenestene i hvert distrikt skulle bli mest mulig like i hele landet med store og kompetente fagmiljøer. KRIPOS har ikke kapasitet til å støtte alle de 12 distriktene samtidig dersom det skulle være behov for dette, og de distriktene som får KRIPOS-bistand, vil følgelig til enhver tid ha et bedre polititjenestetilbud enn andre distrikter.

Disse medlemmer vil nok en gang minne om at nærpolitireformen i disse dager implementeres i alle ledd i politiet. Det er et krevende arbeid med tanke på både organisering, arbeidsfordeling og ansettelser. Sistnevnte skal være klart 1. juni 2018, og forslaget til Senterpartiet stikker kjepper i hjulene på den allerede godt iverksatte prosessen og vil skape en høy grad av uforutsigbarhet dersom det skulle bli vedtatt. Videre må arbeidet som politiet, kommunene og Justis- og beredskapsdepartementet har lagt ned i forbindelse med utvikling av ny lokal struktur, gjøres om igjen.

Disse medlemmer stiller seg undrende til at også Arbeiderpartiet støtter forslaget med den begrunnelse at det er «naturlig at et lensmannskontor har en lensmann. Et lensmannskontor uten lensmann er ikke et lensmannskontor, men en politipost». Arbeiderpartiet var også med på forliket om nærpolitireformen og bryter således med viktige intensjoner i forliket ved å støtte forslaget fra Senterpartiet.

Disse medlemmer vil også vise til kronikk i VG av 7. mars 2018, der politimestrene i Nordland, Møre og Romsdal og Troms skriver følgende om Senterpartiets forslag:

«Det er god grunn til å la de nye strukturene virke, før vi diskuterer behovet for å oppbemanne lensmannskontorene. Stortinget må ikke legge hindringer i veien for jobben med å skape et moderne politi som er rustet til å takle dagens og morgendagens kriminalitet.»

Disse medlemmer støtter dette fullt ut.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet mener regjeringspartiene viser manglende respekt for forliket som ble inngått om politireformen. Disse medlemmer mener det er trist at regjeringspartiene og forlikspartene heller ikke denne gangen ser

ut til å ta kritikk for gjennomføringen av politireformen på alvor.

Disse medlemmer står bak forliket og intensjonene i politireformen. Disse medlemmer er bekymret for at deler av forliket, særlig ambisjonene for det lokale politiet, ikke er fulgt opp i statsbudsjettet. Disse medlemmer mener gjennomføringen av reformen er underfinansiert. Disse medlemmer mener videre at den lokale endringsprosessen har vært kritikkverdig og ikke i tråd med forlikets del om «Et løfte til innbyggerne».

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, er ikke enige med Høyre og Fremskrittspartiet i at det nærmest finnes en «automatikk» i at lensmannskontorene som står igjen etter endringene, styrkes. Flertallet mener det handler om både politisk vilje og evne til å prioritere rett i de årlige statsbudsjettene. Flertallet mener derfor forslagene fra Senterpartiet er viktige, og vil støtte disse. Flertallet mener at dette var en klar ambisjon i forliket om politireformen, og mener derfor at dette er forslag et samlet Storting burde støtte. Flertallet mener statsbudsjettet som fikk flertall i 2018 med stemmene fra Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og Kristelig Folkeparti, ikke har satt politidistriktene i god nok stand til å løse sine kjerneoppgaver samtidig som man skal reformere hele etaten.

Flertallet mener det er naturlig at et lensmannskontor har en lensmann. Et lensmannskontor uten lensmann er ikke et lensmannskontor, men en politipost.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti viser til at stortingsflertallet vedtok politireformen 10. juni 2015. Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti var ikke en del av forliket om politireformen og ønsket en annen reform enn den sentraliseringsreformen som regjeringen nå gjennomfører. De strukturelle endringene i reformen innebar blant annet at antall politidistrikt ble redusert fra 27 til 12, og Politidirektoratet fikk ansvaret for å avgjøre hvilke lensmannskontor som skulle legges ned. Stortingsflertallet la til grunn at det ikke skulle stå igjen så få såkalte «tjenestesteder» som 210. Før reformen var det til sammen 340 politistasjoner, lensmannskontor og politiposter i Norge. Nå er det vedtatt at 122 skal legges ned, og syv nye skal opprettes. Antallet er dermed redusert til 225 nasjonalt.

Disse medlemmer viser til at det ble gitt et inntrykk da reformen ble vedtatt, av at det skulle skje en reell styrking av de lensmannskontorene som sto igjen etter gjennomføringen av reformen.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet registrerer at Høyres justispolitiske talsperson uttalte til ANB 6. oktober 2017 at forslaget i det foreliggende representantforslag «slår inn åpne dører og framstår som selvfølgeligheter» og at «[s]terkere lensmannskontorer blir jo konsekvensen av reformen». Disse medlemmer merker seg også at komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet mener at innholdet i forslagene i representantforslaget «på mange måter er selvsagte og kan finnes igjen i forliket om nærpolitireformen fra 2015».

Disse medlemmer vil påpeke at det nettopp derfor burde være vanskelig å forklare for regjeringspartiene at deres egen regjering ikke følger opp de fine intensjonene fra reformforliket. Det hjelper lite for de lensmannskontorene som blir tappet for ressurser, og de kontorene som i praksis blir nedlagt, at innholdet i Senterpartiets forslag oppfattes som «selvsagte» av komiteens medlemmer fra Høyre og Fremskrittspartiet, all den tid det ikke på langt nær er selvsagt at regjeringen fører en politikk som sikrer større bemanning både på mindre og større lensmannskontorer og lensmenn på hvert lensmannskontor.

Disse medlemmer mener videre at Høyre og Fremskrittspartiet med fordel kan revurdere sin egen oppfatning av hva «en styrking av kontorene som står igjen» betyr, når de påstår at «ved ikke å binde opp politiresurser på kontorer av ulik størrelse og med ulik tilgjengelighet, får man også mer operativt politi ute i distriktet – noe som må kunne sies å være en styrking av kontorene som står igjen etter strukturendringene i reformen». Disse medlemmer viser til at de fagre intensjonene med reformen, som skulle være å frigjøre mye operativt personell ved å legge ned et stort antall lensmannskontorer, ikke har ført til at de gjenværende kontorene har blitt tilført tilstrekkelig med ressurser til å kunne forsvare de mange nedleggelsene av lensmannskontorer.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, merker seg også at Høyre og Fremskrittspartiet i sine merknader viser til bevilgninger til politi- og lensmannsetaten over statsbudsjettet for fjoråret og inneværende år, og at de mener at disse ekstrabevilgningene vil kunne benyttes til reelt å styrke lensmannskontorene som står igjen etter gjennomføringen av politireformen, både med nye kolleger og nytt utstyr.

Flertallet viser i denne forbindelse til sine merknader til statsbudsjettet i Innst. 6 S (2017–2018), der det blir påpekt at de 100 mill. kronene som regjeringen foreslo i styrking til politidistriktene, ikke er en reell styrking når man tar med kuttene politidistriktene samtidig er pålagt å gjennomføre:

«Flertallet [medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti] vil vise til at det foreslås et ABE-kutt på 94,2 mill. kroner, 4,4 mill. kroner i redusert konsulentbruk og 7,7 mill. kroner i reduksjon som følge av overgangen til digital post. Flertallet undres over hvor regjeringen mener at politidistriktene skal finne handlingsrom til sin ordinære drift når disse kuttene er gjennomført.

Hvis man trekker fra de låste investeringene til beredskapssenter og helikopter, kuttene og det som går med til pris og lønnsvekst, viser flertallet til at den såkalte satsingen på politi og påtalemyndigheten fra regjeringen i realiteten går i minus, med over 300 mill. kroner. Selv ikke styrkingen i forliket, som er øremerket ansettelse av politistudentene, gjør at politiet i realiteten får en styrking. Handlingsrommet for 2018 vil fortsatt være redusert.»

Flertallet mener også det er grunn til å minne om undersøkelsen som tidligere justisminister bestilte fra BDO og Menon Economics, som viste at politidistriktene allerede hadde fått redusert sitt økonomiske handlingsrom med 426 mill. kroner i perioden 2013–2016. En slik reduksjon i handlingsrom legger nødvendigvis stramme rammer for hvordan politimestrene kan prioritere bruk av midler i sine respektive politidistrikt.

Flertallet viser til at det er flere konkrete eksempler på svekking av det lokale politiet og lensmannskontor som blir tømt for folk og oppgaver til tross for at de er vedtatt opprettholdt. Lensmannskontoret i Brønnøysund, som frem til nå har hatt åpent fra 9 til 15 alle dager, får redusert bemanning og åpningstid. Vega lensmannskontor skal ha åpningstider kun to dager i uken og ingen fast stasjonerte politifolk (Brønnøysunds avis 1. og 6. februar 2018). Lensmannskontoret i Hemnes får redusert bemanning og åpningstid (Rana Blad Pluss 4. februar), og det skal ikke lenger være fast personell ved Herøy og Dønna lensmannskontor (Helgelands Blad 2. februar 2018). Bemanning og åpningstider skal reduseres ved Verdal/ Levanger lensmannskontor (Innherrad 15. februar). Som følge av omorganiseringen skal kun én nattpatrulje dekke 12 kommuner i Midt-Troms på totalt 11 000 kvadratkilometer og over 40 000 innbyggere (Nye Troms, leder 1. februar 2018). Dette er kun noen av mange eksempler på svekking av lokalpolitiet, og viser at forslagene i det foreliggende representantforslaget er både viktige og riktige.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet er kjent med at det etter reformen vil stå igjen 50 lensmannskontor med fem eller færre ansatte – inkludert sivilt ansatte – som politidirektøren har sagt ikke kan forvente noen oppbemanning. Politimesteren har også uttalt at de minste tjenestestedene ikke vil være «fullservice tjenestesteder» (NTB 12. januar 2017). Disse medlemmer mener at kontorene som har fem eller færre ansatte også fortjener en styrking. Åpningstid på tre dager i uken har ofte blitt brukt som begrunnelse

for å legge ned lensmannskontor. Ved å svekke de gjenværende kontorene med redusert bemanning og åpningstid legger en til rette for å gjennomføre enda flere nedleggingsrunder i fremtiden, og politiet vil da flyttes lengre unna lokalmiljøene. Disse medlemmer mener dette er en uheldig utvikling som svekker politiets tilstedeværelse lokalt i hele landet.

Komiteen fremmer følgende forslag:

«1. Stortinget ber regjeringen sørge for en reell styrking av de lensmannskontorene som står igjen etter gjennomføringen av politireformen.»

«2. Stortinget ber regjeringen sikre at Stortingets føringer følges opp, og sikre at politiets tjenestesteder er tilstrekkelig bemannet til å kunne være aktivt til stede der folk er.»

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at hvert lensmannskontor skal ha en stedlig lensmann og tilstrekkelig bemanning til å løse oppgavene sine.»

Flertallet deler bekymringen knyttet til sentralisering av politiets ressurser og at det blir færre politifolk som driver aktiv forebygging i sine områder og kjenner innbyggerne. Flertallet mener at det likevel ikke kun er i distriktene at det legges ned lensmannskontorer, eller at mange av kontorene som står igjen, ikke blir oppbemannet. Det er også en utvikling vi ser i byene. Konsekvensene av denne politikken har den siste tiden vært synlig gjennom flere saker med skyting på Oslos østkant. Bydel Søndre Nordstrand har litt over 37 000 innbyggere og hadde for ikke lenge siden en egen politipost på Holmlia. Denne er nå lagt ned, og flertallet er bekymret for at svært mange innbyggere ikke opplever av politiet er til stede i deres hverdag, og at de ikke kan forebygge eller avverge regelrette gjengoppgjør slik det har vært i området den siste tiden. Selv om responstiden i byene er kort, er det likevel nødvendig med et nært politi som kjenner til byen og bydelene, et politi som arbeider med forebygging i lokalsamfunnene og som innbyggerne kan henvende seg til, og hvor det er kort vei å gå for å gi tips eller annen informasjon om det er noe politiet bør vite. Det får vi ikke dersom politiet kun skal ha tilholdssted på et fåtall plasser.

Flertallet har registrert et behov for tillitsbygging mellom politiet og lokalbefolkningen, spesielt i bydeler med stor minoritetsandel.

I mange tilfeller kan en permanent politipost være løsningen, men slik komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti ser det fungerer ikke alltid

en vanlig politistasjon eller politipost optimalt for til-litsbygging. Ofte kan terskelen bli for høy eller tilbudet for formelt til at folk tar kontakt. Dette medlem mener politiet bør utforske alternative måter å ha permanent tilstedeværelse i bydelene på. Politiet bør i samarbeid med organisasjoner og institusjoner finne nye arenaer for tilstedeværelse.

På denne bakgrunn vil komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, fremme følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for tilstrekkelige politiresurser i bydelene i de store byene i Norge med mål om å bekjempe organisert kriminalitet og gjengkriminalitet.»

«Stortinget ber regjeringen sørge for at politiet har en permanent tilstedeværelse i bydel Søndre Nordstrand (Holmlia) i Oslo.»

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding I og II fremmes av en samlet komité. III, IV og V fremmes av medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til representantforslaget og råder Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

I

Stortinget ber regjeringen sørge for en reell styrking av de lensmannskontorene som står igjen etter gjennomføringen av politireformen.

II

Stortinget ber regjeringen sikre at Stortingets føringer følges opp, og sikre at politiets tjenestesteder er tilstrekkelig bemannet til å kunne være aktivt til stede der folk er.

III

Stortinget ber regjeringen sørge for at hvert lensmannskontor skal ha en stedlig lensmann og tilstrekkelig bemanning til å løse oppgavene sine.

IV

Stortinget ber regjeringen sørge for tilstrekkelige politiresurser i bydelene i de store byene i Norge med mål om å bekjempe organisert kriminalitet og gjengkriminalitet.

V

Stortinget ber regjeringen sørge for at politiet har en permanent tilstedeværelse i bydel Søndre Nordstrand (Holmlia) i Oslo.

Oslo, i justiskomiteen, den 20. mars 2018

Lene Vågslid

leder

Peter Frølich

ordfører

